

СТРАТЕГИИ ЗА РОДИТЕЛИ

За постигане на добро физическо развитие и активност във възрастта между две години и половина и три години се препоръчва:

1. Спортуване на детето заедно с близките възрастни или самостоятелно.
2. Разходки заедно с родителите навън (из паркове, в полето или в планината) при всяка възможност.
3. Ограничаване времето, което детето прекарва пред телевизора. В тази възраст не се препоръчва гледане на телевизия повече от 1 час на ден.

За стимулиране потенциала да детето и за създаване на благоприятна среда за учене и развитие във възрастта между две години и половина и три години се препоръчва:

1. Осигуряване на достатъчно време за игри, като се насърчават тези, които изискват тичане, скачане, катерене, пълзене, хвърляне, ловене на топка, каране на колело, особено когато те се случват на открито.
2. Избор на подходящи играчки, предмети и материали, които да развиват фините движения.
3. Осигуряване на материали (пластилин, цветни моливи, боички, изрязани и готови за лепене картинки, лепило и др.) за развиване на изобразителните умения на детето, демонстриране на различни достъпни техники за експериментиране и изобразяване. тези дейности са особено подходящи за усъвършенстване на движенията на ръцете и координацията им с очите.
4. Осигуряване на условия детето да ползва доминантно ръката, която предпочита.
5. При разговор с детето, вниманието му да се насочва към физическите характеристики на обектите наоколо (форма, цвят, размер) и техните функции.
6. Насочване на вниманието на детето към съответствието между рисунки на обекти и истински обекти. (например: „Виж, това на рисунката прилича на кучето на...“)
7. Стимулиране на детето за участие в игри, в които то използва въображаеми предмети.
8. Обяснение на детето по-подробно какви са категориите на обектите от обкръжението и какви са приликите между тях; стимулиране с въпроси то да говори за това, например: „Кучето е животно. Каж ми знаеш ли други животни? По какво си приличат? и т.н.“
9. Разговор за връзката между обекти, които са видове или подвидове на други обекти, например: „Цветята и дърветата са растения“, „Това куче е пудел, а това е дакел“, „Костенурката, конят и заекът са животни“, „В магазина за мебели има дивани, маси, легла“ и т.н.
10. Стимулиране на детето да участва (заедно с възрастния) в игри, в които има прости математически задачи. (например: „Намери ми други две рибки на тази картинка“)
11. Четене на по-дълги приказки и задаване на въпроси относно съдържанието им и характеристиките на героите в тях.
12. Стимулиране на детето да участва (заедно с възрастния) в реденето на пъзели от големи части, като му се обяснява съответствието между картинката и пъзела.
13. Поставяне на детето на разнообразни и разбираеми въпроси и търпеливо да се изчакват отговорите.
14. Детските въпроси да се приемат сериозно, като им се дава точен и по възможност изчерпателен отговор; да не се отговаря на въпроса „Защо“ със „Защото така.“ Ако в момента не е възможно да се отговори, то разговорът се отлага за друг момент.
15. Насърчаване на детето с да съпровожда с думи самостоятелната си игра/дейност.

16. Осигуряване на условия и стимулиране на детето да осъществява игрови взаимодействия с връстници и други деца.
17. Осигуряване на среда и игров материал за индивидуални и съвместни (с възрастен или с други деца) сюжетни и ролеви игри.
18. Разговор с детето за мислите, възприятията и чувствата на хората, за техните характеристики, предпочитания, желаниа и възможности, например: „Майките се притесняват, когато децата са болни“, „Слушай внимателно, за да разбереш.“, „Дядо предпочита да ходи на море, а татко обича планината“, „Това е момичето, което живее в съседния блок“
19. Разговор с детето, за да разбере, че другите хора имат различни желаниа, чувства, различни интереси, които са свързани с техните избори и действия.
20. Демонстриране на любов и загриженост към детето, като се реагира със съпричастност и разбиране, особено когато изпитва болка, страх и безпокойство.
21. Изслушване внимателно на детето и поощряване у него желанието да споделя с близките възрастни на своята болка, безпокойство и това, което го вълнува.
22. Внимателно отношение към състоянията на детето, особено в случаите на промяна на обстановката, на условията, като то трябва да се подготвя предварително за това, за да намалите безпокойството от новото и непознато място (например при постъпване в градина, при смяна от една група в друга и др.)
23. Насърчаване опитите на детето за самостоятелни действия, като му се помага да си поставя възможни за реализация цели, без да се ограничава неговата инициатива.
24. Да се дават насоки, които да ориентират детето, но и да се стимулира само да търси решения в много ситуации.
25. Да се отбелязва подходящото поведение и добрите постъпки на детето и да се поощрява детето да ги повтаря в различни ситуации.
26. Помощ за детето да разбере грешките, които е направило, без да се предизвиква у него чувство за вина и без наказание. Системни изисквания и стремеж към съгласуваност с останалите възрастни в семейството и/или в детското заведение.
27. Предразполагане на детето да открива позитивни и по-конструктивни начини за решаване на конфликтите, в които понякога може да влезе с другите деца.
28. Даване на личен пример с поведение на респект, уважение и помощ към другите хора, като добра практика на междуличностно общуване.
29. Поощряване у детето на интерес и желание за споделяне на играчките с другите деца, за редуване в съвместните игри. Осигуряване на достатъчно играчки, с които да могат да играят и да си споделят повече деца.
30. Разговор с детето за различни събития, като се „подреждат във времето“. Задаване на въпроси, уточняващи връзките между събитията: кои се случват едновременно, кои се случват преди или след други събития, например: „Ще отидем на пързалката и какво ще правим там?“, „Първо ще обядваме, после ще спиш и след това ще излезем на двора.“